

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 06 (203), 13 iunie 2008

DUMINICA CINCIZECIMII SAU A POGORĂRII SFÂNTULUI DUH

Duminica Cincizecimii sau a Pogorării Sfântului Duh, numită în popor și Duminica Mare, este sărbătoarea anuală a pogorării Sfântului Duh peste Sfinții Apostoli, eveniment pe care ni-l istorisesc *Faptele Apostolilor* (2,1-4) și cu care se încheie descoperirea față de lume și de creație a lui Dumnezeu, Cel în Treime. Ea cade totdeauna la 10 zile după Înălțare sau la 50 de zile după Paști, când a avut loc evenimentul sărbătorit și când evreii își serbau și ei praznicul Cincizecimii. Este totodată sărbătoarea întemeierii Bisericii creștine, căci în aceeași zi, în urma cuvântării însuflețite a Sfântului Apostol Petru, s-au convertit la creștinism circa 3.000 de suflete, care au alcătuit cea dintâi comunitate creștină din Ierusalim (*Fapte II, 41*), nucleul Bisericii de mai târziu. Nu încapе îndoială că Rusaliile sunt cea mai veche sărbătoare creștină împreună cu cea a Paștilor, fiind prăznuită încă din vremea Sfinților Apostoli, ca o încreștinare a sărbătorii iudaice corespunzătoare. Despre ea amintesc și Sf. Apostol Pavel (*I Cor. 16,8*) și Sf. Luca (*Fapte 20,16*). E numărată și în Constituțiile Apostolice printre sărbătorile în care sclavii se cuvine să fie eliberați de muncile obișnuite. Despre ea mai amintesc: Sf. Irineu (+ 202), Tertulian, Origen, Canonul 43 al Sinodului din Elvira (c. 300), Canonul 20 al Sinodului I ecumenic (care oprește îngenuncherea în ziua Rusaliilor), Sf. Epifanie s.a. Marii predicatori din secolele IV și V ne-au lăsat o mulțime de panegrice în cinstea acestei sărbători, iar

în a doua jumătate a secolului IV pelerina apuseană Egeria ne descrie modul cum era sărbătorită pe atunci la Ierusalim. Până către sfârșitul secolului IV și începutul secolului V Cincizecimea era o dublă sărbătoare: a Înălțării Domnului și a Pogorării Sfântului Duh, așa cum o descrie, de altfel, încă din prima jumătate a secolului IV, Eusebiu al Cezareei. Dar, aceasta a fost fixată, de pe la 400 înainte, în ziua a 40-a după Paști, cum este până astăzi, Cincizecimea rămânând numai ca sărbătoarea Pogorării Sfântului Duh.

Nu numai ca vechime, ci și ca importanță, sărbătoarea Rusaliilor vine îndată după Paști. În timpul privegherii din ajun, se făcea odinioară botezul catehumenilor. Ca și la Paști, erau oprite îngenuncherea și postirea în toate zilele Cincizecimii; erau interzise jocurile din circuri și palestre, spectacolele păgâne de teatru etc. Se împodobeau casele, în semn de bucurie, cu flori și ramuri verzi, îndeosebi de nuc sau de tei, așa cum se face până azi, obicei moștenit de la evrei, la care Cincizecimea era și sărbătoarea premițiilor din flori și fructe. În biserici se aduc și azi frunze verzi de tei sau de nuc, care se binecuvântează și se împart credincioșilor, simbolizând limbile de foc ale puterii Sfântului Duh, Care S-a pogorât peste Sfinții Apostoli.

De sărbătoarea Rusaliilor aparțin o sumedenie de datini, credințe și rituri religioase populare, legate de pomenirea generală a morților din sâmbăta precedentă (Sâmbăta morților sau Moșii de vară).

CREȘTINII DIN ORĂȘTIE, ROMÂNIA, AU TRIMIS LEMN PENTRU CONSTRUCȚIA BISERICII DIN CRIULENI

Construcția bisericii din Criuleni a început în 1991. Noul locaș sfânt e de o rară frumusețe, el se înalță pe temelia vechii biserici considerate operă de arhitectură realizată în stilul tradițiilor autentice românești. Despre biserica aflată în stadiu de finisare ne-a vorbit cu mândrie dna Lidia Frumosu, profesoară de română, președintă a Despărțământului „Ioan Sârbu” ASTRA-Criuleni. Convinsă că spiritualitatea orașului (cândva, sat) natal nu poate evolua decât în contextul culturii românești, domnia sa a contribuit la înfrățirea Criulenilor cu orașul Orăștie (întemeiat în 1224), județul Hunedoara, din România. La festivitatea de înfrățire a celor două localități au participat reprezentanți ai ASTREI-Orăștie, anume ei au observat că vechea biserică din Criuleni, pe care o văzuseră într-o fotografie, se aseamănă foarte mult cu biserica ortodoxă din Orăștie. Astfel, oaspeților din Hunedoara le-a venit ideea de a-i ajuta pe creștinii din Criuleni și le-au trimis proiectul bisericii din Orăștie. În afară de aceasta, le-au oferit și lemn de brad, de cea mai bună calitate. Anume din acest lemn din pădurile Orăștiei (situat în munții Carpați) sunt făcute ușile, ferestrele și acoperișul bisericii noi din Criuleni. În momentul de față meșterii sculptează din lemn de tei basarabean iconostasul bisericii. Creștinii din Criuleni au serbat Învierea Domnului în locașul încă nefinisat, dar deschis pentru enoriași.

Irina Nechit

ȘCOALA TEOLOGICĂ DE ICONARI ȘI MOZAIICARI “SF. IOAN DAMASCHIN” DIN CĂLĂRAȘI

anunță admiterea pentru anul de studii 2008-2009

Școala de Iconari este o instituție de învățământ teologic cu specializare în domeniul iconografiei, din cadrul Departamentului Sinodal “Studii Teologice” al Bisericii Ortodoxe din Moldova, care pregătește iconari și mozaicari bisericești.

Sunt admiși creștini ortodocși cu vârsta până la 35 ani, prioritar de gen feminin, care au absolvit școala medie completă sau incompletă și au aptitudini în domeniul artelor.

Durata studiilor este de 3 ani - pentru absolvenții cl. IX și 2 ani, - pentru absolvenții cl. XI.

Absolvenții Școlii de Iconari primesc DIPLOMĂ de studii primare la specializarea Teologie-Patrimoniu și CALIFICAREA PROFESIONALĂ de tehnician pentru lucrări artistice-patrimoniu.

Depunerea dosarului până la 28 august.

Adresa: Mănăstirea *Sfintei Treimi* din satul Frumoasa, raionul Călărași.
www.frumoasa.md Relații la tel.: 244-38029, 0796-70171, 0681-41613, 0671-38021.

Vizita părintelui Teofil în Basarabia

În perioada 13-15 mai a fost invitat la Chișinău renumitul duhovnic român - Părintele Arhimandrit Teofil Părăian de la Mănăstirea Sâmbăta de Sus. Părintele a primit invitația ÎPS Mitropolit Vladimir și a Asociației Studenților Creștini Ortodocși din Moldova, fiind însoțit de către Părintele Justin, starețul mănăstirii Oașa și ieromonahul Serafim, nevoitor la aceeași mănăstire. Vizita a fost facilitată și de un grup de studenți care își fac studiile în România.

În seara zilei de marți, 13 mai, a fost întâlnit la biserica „Întâmpinarea Domnului” a Universității de Stat din Moldova. Sute de creștini au venit să primească binecuvântare de la părintele duhovnic. A fost săvârșit un Te-Deum de mulțumire după care părintele a rostit

cuvânt de învățătură.

A doua zi s-a deplasat la Mănăstirea Zăbriceni, unde a susținut o conferință pentru studenții de la teologie.

Miercuri, 15 mai, părintele a vorbit în fața studenților de la Universitatea de Teologie Ortodoxă din Chișinău, după care s-a întâlnit cu poetul Grigorie Vieru, apoi a avut o întâlnire cu liceenii din parohia Costești, r. Ialoveni.

În seara zilei a susținut o conferință la Casa de Cultură a Universității de Stat din Moldova. Circa 800 de tineri au participat la această întrunire.

În discursul său Părintele Teofil s-a referit la rugăciune, în special la rugăciunea inimii, dând sfaturi practice pentru o viață bineplăcută Domnului.

Părintele a răspuns la zeci de întrebări pe care i le-au adresat tinerii. Cei care au organizat aceasta întrunire de suflet și pentru suflet sunt siguri că mulți tineri au primit răspunsuri la întrebările care-i frământă în viața de astăzi.

STIMAȚI CITITORI! NU UITAȚI SĂ VĂ ABONAȚI LA
“CURIERUL ORTODOX” PE A DOUA JUMĂTATE A ANULUI 2008!

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

6 iunie

În dimineața zilei ÎPS Mitropolit Vladimir a oficiat slujba acatistului la Catedrala Mitropolitană din Chișinău. Apoi a primit în audiență la Palatul mitropolitan pe PS Marchel, împreună cu care a abordat aspecte din viața Eparhiei de Bălți și Fălești. În după amiaza zilei s-a deplasat la Mănăstirea Condrîța.

5 iunie

Mitropolitul Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

4 iunie

ÎPS Vladimir a primit în audiență la Palatul mitropolitan slujitori din Eparhia de Centru. A discutat cu Prot. Octavian Cocu despre activitatea pastorală în câteva localități din Italia.

3 iunie

Mitropolitul Vladimir a liturghisit în parohia „Acoperământul Maicii Domnului”, s. Caplani, r. Ștefan-Vodă. Sfântul locaș a fost resfințit după lucrările de renovare.

2 iunie

Mitropolitul Vladimir a primit în audiență la Palatul mitropolitan protopopii raioanelor Ștefan-Vodă, Călărași și Nisporeni.

1 iunie

ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

25 mai

ÎPS Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

24 mai

Mitropolitul Vladimir a liturghisit în parohia Vărzărești, r. Călărași. Sfântul locaș a fost resfințit după lucrările de renovare.

23 mai

Mitropolitul Vladimir a primit în audiență la Palatul mitropolitan pe: PS Anatolie, Episcop de Cahul și Comrat, împreună cu care a abordat diverse întrebări eparhiale; Pr. Adrian Cotelea, secretarul Eparhiei de Nord, și Prot. Pavel Vuluță, protopop de Drochia; Prot. Ilie Munteanu, protopop de Florești, discutând modalitatea înființării unui sediu pentru protopopiat; Prot. Nicolae Ciobanudin parohia Cruglic, r. Criuleni, primind binecuvântarea de a conduce Departamentul

mitropolitan Activitate Culturală; Arhim. Siluan (Șalaru), exarhul mănăstirilor, împreună cu care a discutat despre viața călugărească din unele așezăminte monahale; Ieromonah. Ioan (Moșneguțu), fiind eliberat din funcția de protopop al r. Șoldănești și numit stareț al Mănăstirii Hârbovăț; Arhim. Nectarie (Gherman), starețul mănăstirii Horești, discutând despre mersul lucrărilor de renovare a complexului monastic.

22 mai

ÎPS Vladimir a liturghisit la mănăstirea Țigănești. A fost resfințită biserica „Adormirea Maicii Domnului” după lucrările de renovare. Totodată, a fost sfințita și Troița de pe teritoriul mănăstirii.

21 mai

Mitropolitul Vladimir a oficiat slujba de sfințire a noilor antimise la Catedrala Mitropolitană.

19 mai

Mitropolitul Vladimir a primit în audiență la Palatul mitropolitan pe: Arhim. Paisie (Cecan), starețul mănăstirii Chițcani, Arhim. Ambrosie (Munteanu), duhovnicul mănăstirii Frumoasa, Prot. Agafonic Potoroacă și Ieromonah. Petru (Tomacinschi) de la Mănăstirea Dobrușa, Prot. Zosima Toia, protopop de Chișinău, Prot. Grigorie Dodon, protopop de Calarași. De asemenea, a discutat cu echipa picturii Leonid Popescu.

18 mai

ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la Biserica „Nașterea Maicii Domnului”, s. Oclanda, r. Soroca. Sfântul locaș a fost resfințit după lucrările de renovare.

DECORAȚII

3 iunie

Parohul bisericii „Acoperământul Maicii Domnului”, s. Caplani, r. Ștefan-Vodă. Prot. Teodor Lungu fiind la ceas aniversar – 50 ani de viață și 20 de ani de slujire Domnului – a fost decorat cu ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II.

24 mai

Preotul paroh Grigorie Dodon, de la parohia Vărzărești, r. Călărași care deține și funcția de protopop al circumscripției, a fost decorat cu mitră.

22 mai

Starețul mănăstirii Țigănești, Egum. Irinarh (Costru) a fost decorat cu Cruce cu Pietre Scumpe.

21 mai

Ieromonahul Ioan (Moșneguțu), protopop de Șoldănești, a fost decorat cu Cruce de Aur, iar Pr. Vasile Urdăreanu, cleric la biserica din com. Trușeni, mun. Chișinău, cu dreptul de a purta Bedernița.

20 mai

S-au învrednicit de diferite distincții bisericești: dl Victor Țvirucun – ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. I, dlor Nicolae Șargarovschi și Anatolie Furtună - ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II, dlui Aurel Tverdohleb – medalia „Sf. Ștefan cel Mare” și dnei Tatiana Nagnibeda – medalia „Cuv. Parascheva”.

18 mai

Parohul bisericii „Nașterea Maicii Domnului”, s. Oclanda, r. Soroca, Pr. Serghei Baciuc a fost decorat cu dreptul de a purta cruce de aur. Ctitorii bisericii Pavel Cibotari a fost decorat cu ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. II, și Petru Zolotariov – medalia „Sf. Ștefan cel Mare”.

ȘI CIMITIRU-I CA UN SAT, MORȚII DIN EL ÎL VOR CURAT

Satul nostru Ocolina, potrivit documentelor de arhivă a fost întemeiat în sec. XVI. Podoaba satului, biserica „Sf. Nicolae”, a fost reconstruită din piatră în anul 1745 și astăzi e ocrotită de stat ca monument de arhitectură. Avem două cimitire în sat – unul o fi de la formarea satului și altul nou. Din cauza neglijenței noastre cimitirul vechi a ajuns într-un hal fără de hal – cruci răsturnate, copaci uscați, buruieni, tufăriș de nepătruns.

Undeva mai bine de jumătate din morminte au rămas uitate. Rudele celor dragi ce-au fost odată s-o fi trecut și ele și nu mai are cine să meargă să le poarte de grijă. Dar țin minte, pe vremea copilăriei mele, oamenii din sat aveau grija de mormintele ramase „singure”. Chiar mama mea Eudochia, Dumnezeu s-o ierte, avea grija în toată anul de un mormânt al unui ostaș neamț, împușcat în timpul războiului chiar de ofițerul lor. În fiecare an, de Prohode, ea mergea și tămăia cu un colăcel și o lumânare și la mormântul lui, dădea de pomană și de sufletul lui.

Ideea de a face ordine în vechiul cimitir mi-a venit încă anul trecut. Am mers la doamna directoare Galina Ganea și i-am propus s-o realizăm cu ajutorul elevilor. Dar din motive mai mult subiective decât obiective anul trecut nu ne-am putut organiza. În acest an, însă, în preajma Sfințelor Sărbători de Paști, ne-a dat Domnul curaj și împreună cu câțiva elevi din clasele a VIII-a, a IX-a și a XI-a am mers la vechiul cimitir cu toporaș și bârdițe. Băieții îndreptau crucile, tăiau crengile uscate, tufărișul, iar fetele cărau totul la margine. Am adunat într-o grămadă în cimitir toate crucile putrede. Toți lucrau cu inspirație. Într-o pauză le zic: „Priviți deasupra noastră și o să vedeți câți îngeri zboară și ne mulțumesc pentru lucrul care-l facem!”. Și privind, elevii au trăit într-adevăr senzația că îngerii din cer coborâseră în acele clipe chiar lângă ei. Iar satisfacția pe care au trăit-o după ce au văzut rodul muncii lor nu poate fi descrisă prin cuvinte. Și mai împliniți s-au simțit în Duminica Floriilor, când preotul satului le-a adus mulțumiri pentru fapta bună demnă de urmat. Aș vrea să mulțumesc și eu acestor bravi elevi, care se numesc: Liuba Morari, Mariana Calmațui, Alexandru Armașu, Cristi Chistol, Diana Tacu, Diana Mazniuc, Liviu Calmațui, Cheorghie Mazniuc, Vasile Chistol, Otilia Zamlinchi, Ion Lozan, Dorin Rublenco.

Valeriu Eftode

HIROTONII

5 iunie

La Catedrala Mitropolitană a fost hirotonit în treapta de diacon Mihail Mitrițki, student la Seminarul Teologic din Poceaev.

22 mai

În cadrul slujbei la mănăstirea Țigănești, mitropolitul Vladimir a hirotonit pe seama acestei mănăstiri pe monahul Rostislav (Boldișor) în treapta de ierodiacon, iar pe ierodiaconul Zosima (Șcurean) în treapta de ieromonah.

Adunarea stareților și starețelor de la mănăstirile din Republica Moldova

Pe data de 29 mai la Mănăstirea Horești a fost convocată adunarea stareților și starețelor de la mănăstirile din Republica Moldova. Ședința a fost convocată de părintele exarh Arhimandrit Siluan (Șalaru), șeful Departamentului mănăstiri și viață monahală.

Au fost puse în discuție diverse aspecte ale vieții monahale din republică. A fost apreciată munca depusă în câteva mănăstiri privind consolidarea obștii monahale, fiind menționate rezultatele pozitive din mănăstirile Frumoasa, Horești, Hagimus, Răciula.

S-a discutat modalitatea intensificării pelerinajului la locurile monastice.

Despre crearea taberelor de vară pentru copiii din familiile socialmente vulnerabile a vorbit prot. Nicolae Ciobanu, șeful direcției mitropolitane relații culturale. Astfel, s-a hotărât amenajarea taberelor la mănăstirile Noul Neamț, Horești, Hârjauca, Cușelăuca, Frumoasa.

S-a decis aducerea în ordine a documentației mănăstirilor.

Dna Elena Batcă, jurista mitropoliei, a adus la cunoștință noua Lege despre culte și aspectele privind obștile monahale. De asemenea, a răspuns la întrebările celor prezenți.

A fost fixată următoarea întrunire pentru a doua jumătate a lunii septembrie la mănăstirea Căpriana unde urmează a fi prezentate și dările de seamă trimestriale.

www.mitropolia.md

QUO VADIS? EDUCAȚIA RELIGIOASĂ ÎN EUROPA

Școala Internațională

La întrebarea care este locul și rolul religiei în școlile publice nu există un singur răspuns. Răspunsul depinde foarte mult de modul în care se stabilește raportul stat/religie în fiecare țară în parte. Se știe că există mai multe modalități de stabilire a acestui raport, care pot fi împărțite în două mari grupe. În prima intră țările în care există o legătură mai mult sau mai puțin strânsă între stat și o anumită religie, iar în a doua, statele care sunt mai mult sau mai puțin strict separate de biserică.

Definită în funcție de proiectul politic al modernității, Europa Unită își construiește în prezent relația cu religia sub forma a ceea ce istoricul René Rémond numea „o secularizare amiabilă”. Altfel spus, religia nu mai legitimează politicul, iar statul își asumă o neutralitate principială față de credințele religioase. Pe acest fond, dar și din cauza violenței fundamentalismelor religioase, locul religiei într-o societate europeană secularizată, în cadrul căreia Școala este o instituție esențială, este rechestionat. Din această perspectivă, evacuarea simbolurilor religioase din școli și, prin extensie, limitarea sau scoaterea religiei din mediul educațional reprezintă de câțiva ani încoace teme de dezbateră în Europa. În 2004, Franța și-a asumat încă o dată rolul de deschizătoare de drumuri: statul secular a interzis simbolurile religioase (voalul islamic, kippa, crucea etc.) în sistemul educațional public. Până în acest moment, modelul nu a fost urmat pe de-a-ntregul de nicio altă țară occidentală.

Punct de reper

În 2001, sub coordonarea lui Abdelfattah Amor, pe atunci raportor special pentru respectarea libertății religioase pentru Națiunile Unite, s-a realizat un studiu pe baza răspunsurilor primite din 77 de țări la un chestionar cu privire la conținutul programei școlare și al manualelor, în domeniul educației și convingerilor religioase. Iată întrebările și concluziile chestionarului:

1. Contextul constituțional sau legislativ. Din cele 77 de țări incluse, 70 au răspuns la această întrebare. În 46 dintre acestea, există o referire explicită constituțională sau legislativă la educația religioasă sau o definiție a acesteia.

2. Care este importanța statistică a școlilor religioase primare și secundare? Procentul cel mai mare a fost de 85% atât pentru sectorul primar, cât și pentru cel secundar. În general, 10 țări au arătat că au peste 25% școli, asigurate de organisme religioase sau private. În foarte puține țări nu există deloc școli în care să se predea religia.

3. Câți ani se garantează predarea religiei în școlile primare și secundare? Peste 50% dintre țări asigură educație religioasă în toată perioada de școlarizare din ciclul primar și secundar. O minoritate relativ semnificativă reduce orele în cursul secundar, iar unele nu oferă niciun fel de educație religioasă.

4. Instruirea religioasă este obligatorie sau opțională în școlile primare și secundare? În puține state educația

religioasă este obligatorie. De obicei, există posibilitatea de a opta pentru educația religioasă sau a renunța la aceasta.

5. Instruirea religioasă acoperă o singură religie sau mai multe? Deși aproape jumătate din țările respondente au introdus educația multireligioasă, multe țări continuă să aplice educația religioasă monoconfesională, iar unele se împotrivesc sau obiectează împotriva abordării plurireligioase.

6. Rezultatele la această disciplină contează la media școlară generală? În practică, numărul țărilor în care rezultatele la Religie contează la medie este aproape egal cu cel în care nu are nicio pondere.

7. Programele școlare și manualele se referă la libertatea de religie și credință, inclusiv libertatea de a nu crede? Majoritatea răspunsurilor afirmă că problema credinței sau necredinței este abordată implicit, dar numai puține țări raportează cursuri explicite despre credința nereligioasă.

Mozaic european

În Italia, la 15 februarie 2006, Curtea Supremă de Justiție a respins solicitarea de eliminare a crucifixului din școlile publice, motivând că acesta reprezintă un simbol al valorilor creștine care stau la baza societății. Motivația: crucifixul poate avea o funcție simbolică și educațională, indiferent de religia elevilor. O situație diferită a apărut în landul german Bavaria, în 1995, când, deși Curtea Constituțională a decis că este necesară excluderea simbolurilor religioase din școli, practic ele au rămas în unitățile de învățământ publice. Asta în primul rând din cauza opoziției comunităților locale. Din 1996, Curtea Constituțională a Germaniei a considerat că toate deciziile viitoare pe această temă trebuie luate la nivel local. În Grecia, în schimb, Constituția și legile țării prevăd explicit prezența publică a însemnelor religioase ale confesiunii creștin-ortodoxe. Rămânând în Balcani, în Bosnia-Herțegovina mai exact, educația religioasă se desfășoară în toate școlile primare și în unele școli secundare. Studiile religioase sunt o materie opțională, ceea ce înseamnă că elevii nu sunt obligați să participe la ore, dar, dacă decid să o facă, această materie are aceeași importanță ca și celelalte. În Serbia copiii participă la ore de educație religioasă în școala primară, dar nu și în școlile secundare. Dat fiind faptul că în constituția slovenă se stipulează clar că statul se delimitează de comunitățile religioase, Slovenia – în problema predării religiei în școlile publice – se compară cu țări în care există prevederi constituționale asemănătoare (Franța, SUA) și nu cu Germania, Belgia, Liechtenstein sau Malta, unde predarea religiei în școli este obligatorie și garantată prin constituție. Din aceleași motive nu se poate compara nici cu țările vecine (Italia, Austria) unde biserica catolică deține un rol important în determinarea conținutului și în predarea efectivă a religiei în școlile publice.

Studiu de caz: Polonia

Situația actuală a Poloniei în domeniul predării

religiei în școli nu diferă de practicile din alte țări europene. Ceea ce este excepțional în experiența poloneză (la fel ca și în cea românească) sunt cei 50 de ani de catehism în masă în afara școlii. Orele de religie au fost reintroduse în școlile poloneze, în septembrie 1990, după decesul oficial al comunismului. Actualmente, orele de religie din Polonia se desfășoară la grădiniță, școlile primare și secundare, dacă părinții a cel puțin 7 elevi dintr-o clasă solicită acest lucru. Alternativa o constituie clasele de etică, dar nici religia și nici etica nu sunt materii curriculare. Notele pentru aceste materii nu decid promovarea elevului în anul următor. Însă, opinia conform căreia religia ca materie școlară îi poate face pe elevi să slăbească legăturile cu parohia este destul de răspândită, susține Patrycja Bukalska de la Centrul de Studii Estice din cadrul Universității din Varșovia.

Pe de altă parte, propunerile făcute recent de cabinetul Marcinkiewicz (de dreapta) vizează acceptarea alegerii religiei între materiile opționale pentru examenele de absolvire a școlii secundare și includerea notei la religie în calculul mediei generale a elevului. În conformitate cu aceste propuneri, nota la religie ar trebui luată în considerare la calculul mediei generale. Apoi, ora de religie ar putea fi aleasă de un elev ca materie pentru examenele de școală secundară și, nu în ultimul rând, religia sau etica ar trebui să fie obligatorii. Ideile ministerului au fost susținute și de Episcopatul, dar au fost și criticate din toate zonele societății. Reprezentanții minorităților religioase sunt îngrijorați că elevii pentru care e imposibil să se organizeze ore de religie la școală (fiind prea puțini cei care doresc să participe) sau în afara școlii (din cauza distanțelor mari) ar putea fi nevoiți să meargă la orele de etică.

Așadar, ce se poate spune despre ultimii 16 ani? „Privind în urmă, putem concluziona că avantajul clar al introducerii orelor de religie în școli este faptul că astfel profesorul de catehism poate intra în legătură cu un număr mai mare de elevi, inclusiv cu unii atei care n-ar fi venit de bunăvoie la orele din parohie. Apoi, nu mai există controverse cu privire la orele de religie. Religia este doar o materie în plus. Mijloacele de informare și lumea se interesează de ea doar atunci când are loc vreun incident, de exemplu închiderea unei discotecii într-o școală din Varșovia. Trebuia să se țină într-o vineri, dar profesorul de catehism s-a opus. Totuși, nimeni nu se împotrivesc ideii de a include ore de religie în programă”, afirmă expertul polonez. Există însă, pe lângă eventuala indiferență a elevilor, încă o problemă: calificarea profesorilor de religie și competența lor pentru a lucra cu copii și tineri. „Profesorii de catehism sunt ca orice profesor: fie au, fie nu au vocație și talent pentru a face legătura cu elevii. Totuși, ei se arată mai puțin didactici decât ne-am așteptat. Mai mult, transformarea religiei în obiect de studiu școlar și toate procedurile educaționale, orarul școlar, programul de predare, notele, toate acestea fac din religie ceva obișnuit, privit cu indiferență de elevi, poate chiar disprețuit. Evitarea acestor pericole pare a fi marea provocare cu care se confruntă profesorii de catehism”, mai spune Patrycja Bukalska.

Alin Bratu

Ostașii nu-și aleg războiul

Cei căzuți pe câmpul de luptă trebuie să fie adunați și înmormântați, iar după război la aceste morminte trebuie să aibă acces rudele. E filozofie omenească și creștină, dar și stipulare a convențiilor internaționale la care Moldova este parte. Ca militar de carieră trecut prin „afgan” și războiul de pe Nistru, am o convingere de neclintit: ostașul nu-și alege războiul...

La Micleușeni, Nisporeni, un cimitir militar român ani de ani a fost spălat de ape, iar oasele ieșite la suprafață, în cel mai bun caz, erau adunate și duse la gunoiste... După război, mii de cimitire ale militarilor români și germani au fost distruse. Chiar peste acest Cimitir al Eroilor, deschis de autoritățile țariste în 1915 și în care și-au găsit odihna pe veci (așa să fie?) ostași ruși, români, francezi, austrieci, în 1959 s-a trecut cu buldozerul... Emoții deosebite am avut la 1 iunie 2006 la Țiganca, unde grație Oficiului Național al Cultului Eroilor (ONCE) din București a fost restabilit Cimitirul memorial al ostașilor români căzuți în vara anului 1941. Acolo sunt înmormântați 1020 militari români, circa două sute nefind identificați.

În fiecare an, de Ziua Înălțării Domnului, se comemorează Ziua Eroilor Neamului. Peste Prut, joi, la ora 12.00, în toate locașele de cult au fost trase clopotele, în instituțiile publice și unitățile de învățământ s-a păstrat un moment de reculegere, iar în București, la toate cimitirele și monumentele dedicate eroilor, au avut loc

ceremonii oficiale. În stânga Prutului au fost organizate ceremonii de comemorare la Cimitirul memorial al eroilor români de la Țiganca, la cimitirele militarilor români la Cania, Feștești, Neculăjeuca, restaurate cu efortul ONCE.

În această zi, mă gândesc că liderii, a căror putere se bazează pe ură față de o altă comunitate, sunt interesați să facă politică și pe oasele celor căzuți în lupte... Mă gândesc la asta, deoarece R. Moldova are acorduri oficiale referitor la cimitirele și mormintele ostașilor căzuți în lupte cu Germania (1997) și Ungaria (1998), nu însă și cu România. La Grătiești, pe 20 mai 2006, a fost deschis un cimitir al militarilor germani. Acolo zac osemintele a 4170 militari și mai pot fi reînhamuți încă 30 de mii. Recent, rămășițele unui militar ungar din Bălți au fost transportate spre Memorialul ostașului necunoscut în Budapesta. Un asemenea acord semnat cu România ar da posibilitatea de a face un schimb de informație referitor la mormintele și cimitirele ostășești, schimb de liste prin canale diplomatice, păstrarea cimitirelor, menținerea ordinii la morminte. Un asemenea proiect de acord a fost pus pe masa guvernanților de azi, însă el s-a „pierdut” prin sertarele lor. Motivele politice prevalează cele creștine și cele omenești. Ca să nu se întâmple astfel, se impune adoptarea unui concept de implementare a dreptului internațional umanitar în stat, ce ar îngloba și chestia cu mormintele ostașilor căzuți în lupte. Asociația de Drept Umanitar are un asemenea proiect de concepție, însă cunoscând starea de lucruri, se pare că aceasta puțin îi interesează pe actualii guvernanți.

Colonel (r) Andrei Covrig, președintele Asociației de Drept Umanitar

Acțiuni anti-avort

Pe data de 1 iunie, așa cum au făcut și alte filiale ASCOR din România, militanții creștini (ASCOR și ASCOM) au ieșit în stradă pentru a reaminti încă odată oamenilor despre problema avortului. În acest an manifestația a fost exclusiv ortodoxă, reunind peste 50 de studenți care au manifestat în apropierea Spitalului Clinic nr.1 unde se înfăptuiesc zilnic asasinări ai micilor nenăscuți. Părintele Ioan Barbău, a săvârșit un parastas pentru sufletele celor nenăscuți.

La finele acțiunii a fost organizat un marș spre blocul 2 al maternității unde își are sediul „centrul de

planificare familială”, instituție care susține și promovează activ zi de zi, genocidul populației băștinașe.

Anul trecut ASCOR a desfășurat în premieră o astfel de acțiune, inițiată și crearea unei alianțe inter-organizaționale „Mișcarea pentru Viață”, care avea drept scop susținerea familiei și valorilor tradiționale.

Reamintim ca în aceeași zi filialele ASCOR din București, Iași, Alba Iulia, Craiova, Timișoara și Suceava au organizat evenimente similare, ceea ce a devenit în fiecare an un simbol de unitate în valorile tradiționale ortodoxe românești.

CALENDAR ORTODOX

Iunie - Cireșar

1 S 14 Sf. Mucenic Justin Martirul și Filosoful; Sf. Mc. Hariton și Firm.

2 D 15 (+) **Duminica Mare. (Cincizecimea) Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava; Sf. Nichifor Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului.**

3 L 16 Sf. Mucenici Luchilian cu soția și cei 4 copii: Ipatie, Paul, Dionisie și Claudie; Sf. Mc. Paula.

4 M 17 (+) **Sfinții Mucenici: Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel; Cuv. Mitrofan, Patriarhul Constantinopolului.**

5 M 18 Sf. Sfințit Mucenic Dorotei, Episcopul Tirului; Sf. Mucenici: Marchian, Nicandru și Leonid.

6 J 19 Cuvioșii: Visarion și Ilarion cel Nou; Sf. Mc. Ghelasie.

7 V 20 Sf. Sfințit Mc. Teodot; Sf. Mc. Zenaida; Cuv. Sebastiana.

8 S 21 Sf. Martiri Nicandru și Marcian; Aducerea moaștelor Sf. Mare Mc. Teodor Stratilat.

9 D 22 (+) **Duminica tuturor sfinților; Sf. Chiril al Alexandriei; Sf. 5 fecioare Mucenițe: Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata. (Lăsatul secului pentru Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel).**

10 L 23 Sf. Sfințit Mc. Timotei, Episcopul Prasiei; Sf. Mucenici Alexandru și Antonina. (Începutul Postului Sfinților Apostoli Petru și Pavel).

11 M 24 Sfinții Apostoli Bartolomeu și Barnaba.

12 M 25 Cuvioșii Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.

13 J 26 Sf. Muceniță Achilina; Cuv. Trifilie, Episcopul Levcosiei.

14 V 27 Sf. Prooroc Elisei; Sf. Metodie, Patriarhul Constantinopolului; Cuv. Iulita.

15 S 28 Sf. Prooroc Amos; Sf. Mucenic Isihie; Fericii Ieronim și Augustin.

16 D 29 (+) **Duminica tuturor sfinților români; Sf. Tihon, Episcopul Amatundei și Sf. Mc. Marcu, Episcopul Apoloniadei.**

17 L 30 Sf. Mucenici: Manuil, Savel și Ismail.

18 M 1 Sf. Mucenici: Leontie, Ipatie și Teodul.

19 M 2 Sf. Apostol Iuda, ruda Domnului; Cuv. Paisie cel Mare; Sf. Mc. Zosima.

20 J 3 Sf. Sfințit Mucenic Metodie, Episcopul Patarelor; Cuv. Calist, Patriarhul Constantinopolului.

21 V 4 Sf. Mucenici Iulian din Tars și Afrodise.

22 S 5 Sf. Sfințit Mucenic Eusebie; Sf. Mucenici: Zenon, Zina și Galaction.

23 D 6 Sf. **Mucenița Agripina; Sf. Mc. Aristocleu preotul.**

24 L 7 (+) **Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul (Sanzienele - Dragaica); (+) Sf. Niceta de Remesiana; Aducerea moaștelor Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava.**

25 M 8 Sf. Mare Muceniță Fevronia; Cuvioșii Dionisie și Dometie; Cuv. Mc. Livia.

26 M 9 Cuv. David din Tesalonic; Cuv. Ioan, Episcopul Gotiei.

27 J 10 Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Ioana Mironosița.

28 V 11 Aducerea moaștelor Sfinților Mucenici Chir și Ioan; Sf. Mucenic Papia.

29 S 12 (+) **Sfinții măriți Apostoli Petru și Pavel.**

30 D 13 + **Soborul Sfinților 12 Apostoli; (+) Sf. Ierarh Ghelasie de la Râmneț.**

POMENIREA SFÂNTULUI MUCENIC IUSTIN FILOZOFUL

1/14 iunie

Sfântul Iustin Martirul și Filosoful s-a născut către anul 114 în Sicheim, un vechi oraș al Samariei, din părinți greci păgâni. A trăit pe vremea împăraților Antonin cel Pios (138-161) și Marcus Aurelius (161-180), și s-a numit "filosof" fiindcă din copilărie s-a osârduit cu studiul filosofiei păgâne, iar mai apoi cu cel al filosofiei Adevărului, învățătura lui Hristos.

În jurul vârstei de 30 de ani Iustin a primit sfântul botez (între anii 133 și 137) și apoi a deschis o școală de filosofie creștină. Deci mergând la Roma în anul 155, a dat mai sus zisului împărat Antonin o apologie în scris împotriva rătăcirii idolilor, și dezvinovățitoare pentru credința în Hristos, cu care pe una, adică credința creștinilor, o adevărea și o întărea, iar pe cealaltă, adică înșelăciunea idolească, o supunea cu dovediri din Scripturi.

Mai târziu, în anul 161, puțin după urcarea pe tron a împăratului Marcus Aurelius, el a scris o a doua Apologie, adresată de aceasta dată Senatului Roman.

Deci, fiind zavistuit de Crescent filozoful, a fost omorât cu vicleșug, chinuit fiind mai înainte cu multe chinuri.

Acesta pentru viața lui curată și fără prihană, ajungând la fapta bună cea desăvârșită, și ajungând plin de toată înțelepciunea, și dumnezeiască și omenească, a lăsat pentru toți credincioșii scrieri pline de toată înțelepciunea și folosul care dau mare cunoștință celor ce le citesc.

Pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Mitrofan, primul patriarh de Constantinopol

4/17 iunie

Acesta a trăit în zilele marelui Constantin, întâiul împărat al creștinilor, fiind fiu a lui Dometie, care era frate al împăratului Prov, și a născut doi feciori: pe Prov și pe Mitrofan. Acest Mitrofan cugetând cu socotire deplină credința idolilor ca rătăcită și mincinoasă, a venit la credința lui Hristos și s-a botezat. Și mergând la Bizanț, locuia cu Tit, episcopul aceleiași cetăți, care era om sfânt și purtător de Dumnezeu, care văzând pe Mitrofan că era împodobit cu fapte bune, l-a introdus în clerul bisericii. Deci, după moartea episcopului Tit, a luat scaunul Dometie, tatăl Sfântului Mitrofan; și după moartea lui Dometie s-a făcut episcop Prov, fiul lui, și ținând Biserica zece ani, s-a mutat către Domnul; și îndată s-a

suit în scaunul Bizanțului Mitrofan, fratele lui Prov și fiul lui Dometie; pe care aflându-l marele Constantin, episcop la Bizanț, și luând aminte și la buna faptă a lui, și la tocirea firii sale și la sfințenia ce avea, spun că numai puțin pentru dânsul, dar mai ales pentru plăcerea locului cetății ce era cu aer sănătos, și roditor și lângă mare, așezat fiind între două părți ale lumii (a Europei și a Asiei) a îndrăgit locul și a arătat asupra lui atâta dorire și nevoiță, și nu s-a scumpit de cheltuială și a zidit marea cetate a Constantinopolului, care întrece pe toate cele făcute de oameni, și era mai presus de acelea. Întru care a așezat puterea și împărăția, mutând-o de la Roma cea veche. Deci, strângându-se Sinodul cel dintâi, ce s-a făcut la Niceea, fericitul acesta Mitrofan

n-a luat parte din pricina slăbiciunii și a bătrâneții, căci zăcea în pat, veștejindu-se fireasca putere de îndelungarea vremii, ci a trimis pe cel mai întâi dintre preoți, pe Alexandru, bărbat cinstit, pe care și moștenitor al scaunului l-a făcut. Căci întorcându-se împăratul cu purtătorii de Dumnezeu părinți, și săvârșindu-se Sinodul, atunci a zis dumnezeiescului Mitrofan, că i s-a arătat de la Dumnezeu, cum că Alexandru și cel ce era să fie după dânsul, Pavel, erau iscușiți și plăcuți lui Dumnezeu la o slujbă ca aceasta. Deci adormind sfântul, s-a mutat către Dumnezeu. Și se face pomenirea lui în sfânta biserică cea mare, și cinstitul său locaș, ce este aproape de Sfântul Marele Mucenic Acachie, în cea cu șapte scări, unde se afla cinstitele și sfințele lui moaște.

POMENIREA SFINȚILOR APOSTOLI BARTOLOMEU ȘI BARNABA

11/24 iunie

Dintre aceștia Sfântul Bartolomeu a fost unul din cei doisprezece ucenici, și a propovăduit Evanghelia la indienii, scriindu-le Evanghelia lui Matei. A fost răstignit de cei necredincioși în Alvanupoli, și a primit sfârșitul cu cinste. Și fiind băgat într-o raclă de plumb a fost aruncat în mare; iar din voia lui Dumnezeu fiind adusă racla până în Sicilia, la ostrovul Liparia, și arătându-se, a fost îngropat acolo, multe minuni izvorând din sfântul și cinstitul său mormânt, și dând la toți care merg cu credință grabnică tămăduire, și întoarcere cu bucurie și cu veselie la casele lor.

Iar Sfântul Barnaba, care este numit și Iosi în Faptele Apostolilor, fiind unul din cei 70, a călătorit împreună cu Pavel, fiind hirotonit. Și se tâlcuiește numele acesta: fiul mângâierii. Și era din neamul lui Levi, născut și crescut în ostrovul Ciprului. Acesta întâi a propovăduit Evanghelia lui Hristos în Ierusalim și în Roma și în Alexandria. Și mergând la Cipru, a fost ucis cu pietre și băgat în foc de elini și de iudei; pe care luându-l Marcu Apostolul și Evangelistul, l-a pus într-o peșteră. Și mergând la Efes către Pavel, i-a vestit moartea lui Varnava; și l-a plâns pe el Pavel mult. De Varnava se spune că a fost îngropat cu Evanghelia lui Matei, cea scrisă de dânsul, care pe urmă a fost aflată împreună cu trupul apostolului. De aceea și făcură obicei credincioșii, să nu fie acest ostrov supus la nici unul din episcopi, ci să fie chivernisit de un episcop al său. Și se săvârșeste soborul acestor sfinți apostoli, în cinstita biserică a Sfântului Apostol Petru, ce se află aproape de preasfânta și marea biserică.

POMENIREA NAȘTERII SFÂNTULUI PROOROC ÎNAINTEMERGĂTORUL ȘI BOTEZĂTORUL IOAN

24 iunie / 7 iulie

Acesta este mărturisit de Hristos mai mare decât toți cei născuți din femei, și mai mult de prooroc, care a săltat în pântecul maicii sale, și a propovăduit oamenilor venirea Mântuitorului nostru, și a mers mai înainte la iad, ca să binevestească învierea. Acesta a fost fecior al lui Zaharia, arhierul și al Elisabetei, cea steapă, fiind născut din făgăduință. Acesta a dezlegat tăcerea tatălui său, când s-a născut, și a umplut toată lumea de bucurie. Drept aceea și îngerii astăzi se bucură cu oamenii, și toată lumea este plină de bucurie și de veselie. Și se face soborul lui în sfânta sa casă de rugăciune, ce este în Forachia.

MĂNĂSTIREA IZVOARE, FĂLEȘTI

*Cum mai trece vremea...!
Parcă mai ieri nu eram, azi sunt și
cine
Știe ziua de mâine...*

Satul izvoare e documentat din anul 1610.

Peste doi ani vom sărbători patru secole de existență a satului. Nu-i mult, dar nici puțin.

Noi, ortodocși fiind prin neamul și părinții noștri, știm că bunicii și străbunii noștri dintotdeauna au botezat copii, tinerii s-au cununat, decedații au fost înmormântați creștinește. Fabulistul nostru contemporan Ion Berghia, spunea:

*„Trece timpul ca un vânt,
Ușurel mă trec și eu,
Dar sunt veșnic prin Cuvânt,
Căci fac „blat” cu Dumnezeu”.*

„Blat” nu în sensul de păcătoși pământeni, ci în sensul că suntem „prietenii” și susținători ai lui Hristos.

Nu pot afla precis unde-și botezau străbunii noștri copiii, dar se zice că existau niște bisericuțe mici din lemn chiar în cimitirul satului.

Abia în anul 1907 boierul D. Bantoș, care stăpânea pământurile noastre, clădește o frumusețe de biserică din piatră la 2 km de sat ca să poată participa la slujbe enoriașii din satele Risipeni și Bocșa.

Îmi închipui cu câtă greutate a fost construită biserica atunci, când nu existau tehnică, transport. Ca prin minune această clădire se păstrează și azi, căci în timpul puterii sovietice a fost închisă, transformând-o într-un depozit de chimicte.

După recucerirea independenței a fost reconstruită și se află în cel mai pitoresc loc în pădurea Izvoare, cu ajutorul lui Dumnezeu a cărui nume poartă.

Mai târziu, în 1993, bunii noștri oameni de credință ortodoxă au făcut o solicitare către Mitropolitul

Chișinăului și al Moldovei ÎPS Vladimir să binecuvânteze construcția unei noi biserici în centrul satului, fiindcă pentru oamenii în vârstă era prea greu să se deplaseze la 2 km de sat.

Dar Mitropolitul ne-a întrebat: „Dar ce o să faceți cu biserica veche?”

I-am răspuns: „Să binecuvânteți

să fie un schit pentru toate satele din împrejurime”.

Și ne-a binecuvântat, pentru ce îi mulțumim.

Din 1998 funcționează biserica nouă din centrul satului cu hramul „Acoperământul Maicii Domnului” și tot de atunci biserica veche a devenit mănăstire (schit) cu hramul „Sf. Dumitru”.

E greu să înființeze asemenea locașe dar izvorâni s-au ținut de cuvânt, au construit chilii și alte încăperi necesare mănăstirii. Astăzi avem o mănăstire mai rar întâlnită, la care vin credincioși din tot raionul. Ar fi bine să fie inclusă în schema turistică a Republicii, fiindcă e numai la o distanță de 4 km de la trasa principală Sculeni-Fălești-Bălți.

Starețul mănăstirii, ieromonahul Zosima, e bine primitor și îndrumător al creștinilor, îndrumându-i pe toți pe calea dreaptă întru credința în Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt.

După înființarea episcopiei de Bălți și Fălești, episcopul Marchel acordă o atenție deosebită acestui locaș Sfânt. Vin credincioși din toate părțile, iar cele două biserici țin legătură permanentă pentru a satisface cerințele credincioșilor.

Se simte o atmosferă de creștere a credinței. De la 1 septembrie 2008 părintele

Alexandru Stratan, cu acceptul primăriei și a directorii școlii, Eugeniu Rusu, va începe un curs de predare a religiei în școală, pentru ca tineretul să cunoască baza credinței noastre. Vara se petrec lecții duminicale pentru toți doritorii.

Cu ajutorul primăriei Eugenia Moisei, a fost deschisă pentru pensionari o cantină în curtea bisericii, iar anul acesta a fost câștigat un proiect de susținere a oamenilor care n-au întreținători, unde va funcționa o baie și o spălătorie.

Numai cu ajutorul lui Dumnezeu izbutim să susținem ce-i Sfânt și frumos pe pământ, păstrând pacea și înțelegerea între oameni.

*Vasile Rotaru, pensionar,
epitropul bisericii „Acoperământul
Maicii Domnului” din s. Izvoare*

ARATĂ CĂ EȘTI UN BUN CREȘTIN

Satul Cocieri din raionul Dubăsari este situat pe malul stâng al râului Nistru. Localitatea a avut două lăcașe sfinte, dar care au fost distruse pe vremea prigonirilor sovietice, oamenii fiind nevoiți să treacă Nistrul, în satele învecinate, pentru a merge la biserică. În anul 1990 locuitorii din Cocieri au ridicat temelia unei biserici cu numele „Minunea Arhanghelului Mihail”. Conflictul armat, însă, din 1992 a făcut ca lucrările de construcție a sfântului lăcaș să fie stopate. Situația politică precară din stânga Nistrului, sărăcia condiționată de regimul separatist, dar și posibilitățile financiare limitate ale oamenilor de bună credință din sat nu permit finalizarea lucrărilor de construcție a bisericii. Invocând memoria sătenilor căzuți în războiul pentru integritatea Republicii Moldova, părintele Iulian, parohul bisericii, comitetul bisericesc și primăria din satul Cocieri apelează la oamenii de bună credință din toată Republica Moldova, rugându-i să doneze bani care să fie folosiți la finalizarea construcției sfântului lăcaș „Minunea Arhanghelului Mihail”.

Rechizitele bancare:
Parohia „Minunea Arhanghelului Mihail”
Cont de decontare 225 161 001 8213
BC „Moldova-Agroindbank” S. A., filiala Cocieri
Cod bancar AGRNMD2X738
Telefon de contact: 0 248 / 52 2 36 (părintele Iulian)
Dumnezeu să vă ajute și să vă țină în paza Lui!

Cea dea XXVII - a ediție a festivalului internațional de muzică bisericească ortodoxă – Hajnowka (Polonia)

În perioada 20-25 mai anul curent în orașul Bealostok (Polonia) s-a desfășurat cea dea XXVII - a ediție a festivalului internațional de muzică bisericească ortodoxă – Hajnowka 2008. Acest eveniment deja de 27 de ani este de talie internațională și se desfășoară în mod tradițional în Polonia. De câțiva ani buni la acest eveniment cultural participă și Republica Moldova, de obicei situându-se pe locuri fruntașe. În anul acesta RM a fost reprezentată de două colective corale: Capela corală „Moldova” a (radio-televiziunii) și Corul parohial al Bisericii „Sf. Dumitru” din mun. Chișinău.

Alături de colectivele noastre a mai fost prezente încă treizeci de coruri din mai multe țări ca: Georgia, Ucraina, Armenia, Russia, Letonia, Lituania, Belarusia, Polonia, Iran, SUA, etc.

Programul festivalului a fost destul de încărcat, ținând cont de faptul că în afara concursului principal de muzică bisericească, tot în aceeași zi s-a mai desfășurat încă un concert de muzică națională.

De pe 23-25 mai fiecare colectiv coral a avut de susținut încă două concerte în orașe diferite. Corul parohiei „Sf. Dumitru” a susținut concerte în orașele Bealostok, Bealowejsk și Hajnowka.

Toți participanții acestui concurs internațional au avut ocazia de a se delecta atât de muzică bisericească frumoasă, înălțătoare, cât și de un frumos program de muzică populară prezentat de corul bisericii „Sf. Dumitru” sub mânaștră conducere a dirijoarei Diana Drăguță. Ca dovadă ne servește faptul că juriul a acordat corului nostru cel de al II – lea loc și de asemenea o mare satisfacție pentru noi toți a fost și atunci când colegii noștri de la Capela corală „Moldova” s-au situat pe primul loc. Cu alte cuvinte și în acest an Moldova a „furat” locurile fruntașe, afirmându-se încă o dată în fața tuturor.

Faptul că există această tradiție frumoasă și că ea este promovată în fiecare an și din ce în ce în mai multe state, ne crează satisfacția că cultura și frumusețea Ortodoxiei rămâne la fel de atractivă și remarcată precum a fost mereu, iar faptul că Moldova își aduce și ea aportul la eforturile comune depuse în această direcție ne face să credem într-un viitor mai bun, mai înălțător pentru țara noastră.

Iurie Pinzaru

Familia rămâne principala valoare pentru 90,8% dintre moldoveni

În R. Moldova familia rămâne a fi „celula de bază” a societății, în pofida unei schimbări continue de mentalitate, migrație și a condițiilor tot mai proaste de trai. Aceasta este una dintre concluziile studiului „Modelul familiei în tranziție și răspunsul politicilor publice la schimbări de valori și structuri sociale în R. Moldova”, lansat marți, 10 iunie, la Chișinău.

Datele cercetării arată că în R. Moldova se menține încă un consens puternic asupra modelului nuclear de familie, în care copii sunt educați și cresc sub îndrumarea ambilor soți. Pentru aceasta s-au pronunțat peste 84,6% dintre respondenți. Peste jumătate dintre cei chestionați, 55%, s-au arătat convingși că acei copii care sunt crescuți în prezența ambilor părinți sunt mai bine educați.

Studiul descoperă un nou tip de familie – „familia la distanță”, care virtualizează relația și responsabilitățile ambilor părinți.

Familia rămâne totuși principala valoare pentru 90,8% dintre cei chestionați, în timp ce doar 10% califică căsătoria ca pe ceva demodat. În același timp se constată o tendință ascendență de „informalizare” a căsătoriei, 25% dintre persoane preferând concubinajul.

Pe lista principalelor calități induse copiilor prin educație se numără hărnicia și

independența, pentru care au optat 39,1% și respectiv 27,7% din respondenții la sondaj, urmate de responsabilitate – 18,7%. Bunele maniere și cumpătarea au fost apreciate de 16,2% și respectiv 13,8% dintre participanții la studiu.

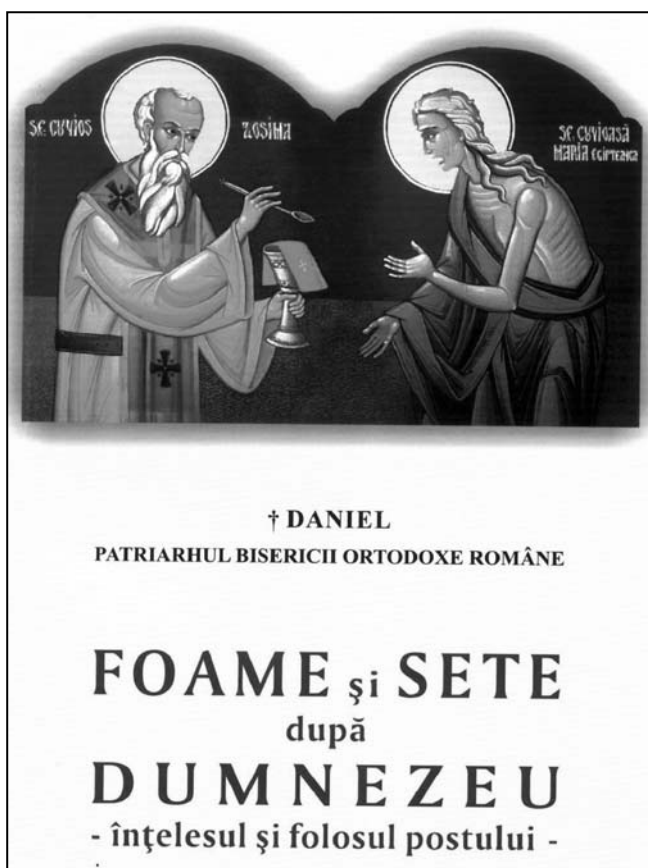
Argumentând acceptul de a participa la acest studiu, reprezentantul UNICEF Moldova, Ray Virgilio Torres, a menționat că „s-a dorit de a vedea ce rol are în prezent familia în educarea copiilor, ce fac părinții pentru a-și proteja copiii și ce face statul în acest sens”. Torres a negat faptul că R. Moldova s-ar confrunta cu un proces de degradare a familiei, în cazul în care unul sau ambii părinți sunt plecați peste hotare, rolul acestora îl iau de cele mai multe ori bunicii sau rudele de gradul întâi. „Crearea unor condiții bune de trai și de activitate aici, în R. Moldova ar fi principalul factor care ar duce la reîntregirea familiilor și creșterea unui mediu propice de dezvoltare și creștere a copiilor”, a adăugat Ray Virgilio Torres.

Studiul a fost realizat în perioada iunie 2007-mai 2008 de către experți ai Institutului pentru Democrație și Inițiative Sociale „Viitorul”, cu sprijinul Oficiului UNICEF în R. Moldova. Datele analizei au fost constituite în baza unei cercetări sociologice la nivel.

Info-Prim Neo

† DANIEL PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE, FOAME ȘI SETE DUPĂ DUMNEZEU – înțelesul și folosul postului, Editura Basilica a Patriarhiei Române, București, 2008, 246 p.

– recenzie –

După 1990 Biserica Ortodoxă Română se bucură de bogate realizări pe tărâm pastoral-misionar, educațional, editorial, etc., realizări ce o înscriu printre cele mai dinamice dintre Bisericile Ortodoxe surori. Aceste succese sunt datorate atât credincioșilor, receptivi la mesajul Bisericii și dornici de a primi cuvântul Evangheliei, dar mai ales ierarhilor, care, cu tact pastoral, înțelepciune și devotament față de Biserică, au știut să răspundă chemării Sfântului Sinod și să se dedice cu tot sufletul slujirii lui Hristos.

Este îmbucurător pentru noi că avem ca model și exemplu în acest sens chiar pe Părintele Patriarh Daniel, care la doar 57 de ani, prin activitatea deosebită ca profesor de teologie și arhipăstor al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, dar și ca Întâistător al Bisericii Ortodoxe Române, s-a înscris deja în rândul marilor ierarhi pe care i-a avut Biserica noastră.

Astfel, putem afirma cu bucurie că Biserica Ortodoxă Română se numără printre puținele Biserici locale care are nu doar propriul post de radio, ci un centru de presă bine pus la punct, intitulat sugestiv Basilica, având un post de televiziune - Trinitas TV - un cotidian național „Ziarul Lumina”, o Agenție de știri și Birou de presă, acestea fiind doar câteva dintre realizările meritorii ale Bisericii noastre și, în special, ale Preafericitului Părinte Patriarh Daniel.

În această perioadă de rugăciune și meditație asupra sensului existenței noastre, Editura Basilica a făcut o surpriză plăcută fiilor duhovnicești ai Bisericii noastre, editând prima carte semnată de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, în noua Sa demnitate de Întâistător al Bisericii Ortodoxe Române, intitulată Foame și sete după Dumnezeu – înțelesul și folosul postului, izvorâtă din dorința de a împărtăși credincioșilor înțelesurile duhovnicești ale pericopelor Evanghelice din perioada Triodului.

Icoana de pe coperta cărții te introduce în atmosfera liturgică specifică Sfântului și Marelui Post al Paștelor, amintind de două personaje care s-au remarcat prin trăire duhovnicească deosebită și pocăința desăvârșită: Cuvioasa Maria Egipteanca și Cuviosul Zosima din Palestina, cel care, după îndelungi nevoițe și întâlnirea cu cea dintâi, a înțeles importanța smereniei și a încrederii depline în Dumnezeu a celor care vor să guste din hrana cea de viață dătătoare - „Sfânta Euharistie”, îmbiindu-te să te apropii cu credință și cutremur de Nemuritorul Împărat.

Încă din Cuvântul înainte (p. 11), Preafericitul Părinte Patriarh evidențiază, atât necesitatea practicării postului, cât și dimensiunea sa duhovnicească, subliniind că „regimul vegetarian, din motive de igienă și sănătate trupească fără efortul de înnoire spirituală a vieții, fără eliberarea de patimile egoiste și păcate, pentru a-L iubi mai mult pe Dumnezeu-Creatorul și a fi mai responsabil în relația cu semenii și cu natura înconjurătoare”, așa cum este practicat în lumea occidentală, nu produce acea bucurie a participării la spiritualizarea lumii și sfințirea umanului. Postul trebuie văzut, înțeles și practicat în lumina Tradiției biblice și patristice ca act de cult, dar și ca mijloc de înnoire și sfințire a vieții umane.

Bun cunoscător al realităților din Occident, fascinat însă de frumusețile bogatei Tradiții liturgice și patristice,

autorul se străduiește să-i călăuzească pe calea pocăinței și a sfințeniei pe cititorii dornici a primi bucuria Învierii, prin ridicarea din moartea păcatului și prin înnoirea vieții. Astfel, după cum menționează încă de la început, „cartea Foame și sete după Dumnezeu. Înțelesul și folosul postului, urmărește trei direcții principale: a) o mai bună cunoaștere a vechimii postului în istoria umanității și în viața Bisericii; b) o subliniere a importanței postului în pregătirea credincioșilor pentru marile sărbători ale Bisericii, mai ales pentru Sfintele Paști; c) o redescoperire mai sigură a postului ca izvor de bucurie și de sfințire a vieții creștine” (p. 12).

Lucrarea este organizată judicios în cinci capitole mari, urmărind pregătirea cititorului pentru înțelegerea și însușirea principiilor care l-au călăuzit pe autor în elaborarea sistematică și cronologică a cărții.

Astfel, primul capitol intitulat „O practică veche și o școală mereu nouă” (p. 15-50) abordează postul din perspectivă istorică, arătând că „postul ca înfrânare sau abținere totală de la mâncare și băutură sau abținere de la unele alimente pentru o perioadă de timp mai scurtă sau mai lungă este o practică întâlnită în aproape toate religiile” (p. 15). Generalitatea practicării lui încă din cele mai vechi timpuri la diferitele popoare ale lumii demonstrează că postul avea, pe lângă rolul de penitență, și pe cel de restabilire a relației cu divinitatea. Pentru evrei, postul era semn pocăinței, fiind însoțit de acte exterioare, de multe ori rituale, acte ce nu izvorau din dorința sinceră de pocăință, ci din dorința îndeplinirii tradiției, fapt ce a determinat pe profeți să atragă de multe ori atenția asupra postului care, cu adevărat, este plăcut lui Dumnezeu. În creștinism, - precizează Preafericirea Sa - postul a fost văzut ca mijloc - lucrare de sfințire a vieții; el nu se rezumă la „evocarea unor evenimente din Vechiul Testament”, ci trebuie înțeles ca „participare la viața și lucrarea lui Hristos în om” (p. 23). Autorul argumentează practicarea postului de către Sfinții Apostoli și urmașii lor imediați (p. 22-31), precum și de către Sfinții Părinți, care au lăsat pagini frumoase despre necesitatea și rolul înfrânării, adică a postului, pentru mântuire (p. 32-43). De altfel, pe lângă rânduielele liturgice, Biserica a fixat și prescripții canonice stabilind timpul, felul și lungimea posturilor sau descriind evoluția celor patru mari posturi de-a lungul celor două milenii de creștinism (p. 44-50).

Capitolul al II-lea, intitulat sugestiv „Ușile pocăinței – Porțile cerului deschise în inimi. Pregătire pentru perioada Postului Sfințelor Paști”, introduce pe cititor în una dintre cele trei perioade ale anului bisericesc, și anume cea a Triodului, care durează zece săptămâni. În cele patru duminici premergătoare postului, Biserica oferă credincioșilor ambianța pocăinței, arătând „puterea îndreptătoare a rugăciunii”, în duminica Vameșului și a Fariseului (p. 53-59); „puterea salvatoare a pocăinței sincere”, în duminica Fiului risipitor (p. 60-68); „binecuvântarea veșnică a iubirii milostive”, în duminica Înfricoșătoarei judecăți (p. 69-74) și „căutarea paradisiului pierdut din pricina nepostirii”, în Duminica izgonirii lui Adam din Rai (p. 75-84).

Ca și în capitolul anterior, textul curge pătrunzând în inima cititorului sau ascultătorului astfel încât îți lasă o bucurie și o speranță care te mențin aproape de Dumnezeu, încurajându-te să te avâți cu multă credință pe calea postului, fiind încredințat de efectele benefice ale acestei terapii duhovnicești și conștientizând că Dumnezeu vrea „rugăciunea smerită, pocăința sinceră, milostenia darnică și postul acceptat în mod liber” (p. 54).

În capitolul al III-lea, intitulat „Începutul primăverii duhovnicești – binefacerea postului”, Părintele Patriarh explică înțelesul și folosul Canonului celui Mare al Sfântului Andrei Criteanul, arătând ce este acesta, când se citește sau se cântă în biserică și care este mesajul său? Prin invocarea unor personaje biblice sau istorice, Sfântul Andrei Criteanul introduce pas cu pas pe ascultători în atmosfera de pocăință, de smerită cugetare și suspin pentru împietrirea și nelucrarea mântuirii, fapt pentru care cerem lui Dumnezeu să ne deschidă „Ușile pocăinței” (p. 87-95). În vechime, postul pregătea pe catehumenii pentru luminarea Botezului, din care pricină această perioadă a fost numită și „urcuș spre înviere”, conducând spre Săptămâna Luminată, săptămâna bucuriei celor care au trecut, prin sfânta luminare, din moartea păcatului la viața de sfințenie.

Autorul arată că nu doar veșmântul liturgic, ci Biserica întreagă te cheamă la pocăință, explicând înțelesul scurtei și sintetice rugăciuni „Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă!” și insistând asupra folosului și binefacerii rugăciunii. Vom aminti doar roadele rugăciunii care în tâlcuirea Preafericirii Sale, înseamnă „izvor de putere spirituală”, „izvor de pace”, „izvor de sănătate”, „izvor de iubire și de mântuire” (p. 96-108). În ultimele trei subcapitole dezvoltă tema postului ca „armă a luptei duhovnicești” (p. 109-114),

„călăuză a milosteniei” (p. 115-122) și „școală a libertății de a săvârși binele” (p. 123-134).

În capitolul al IV-lea intitulat „Treptele urcușului spre Înviere – săptămânile Postului Mare”, autorul călăuzește pe cititor în urcușul duhovnicesc, dându-i explicații în legătură cu fiecare duminică din post. În prima duminică, numită a Ortodoxiei, explică de ce „dreapta credință este arvuna Împărăției Cerurilor”..., subliniind că „postul și rugăciunea trebuie să aibă ca temelie dreapta credință” (p. 137-142). În duminica Sfântului Grigorie Palama, vorbește de „lumina dumnezeiască veșnică și slava omului mântuit”. Dumnezeu nu rămâne departe de oameni, ci se face cunoscut oamenilor, împărtășindu-le harul său necreat izvorât din ființa Sfintei Treimi. Evanghelia din această duminică arată legătura dintre păcat și boală, subliniind marea milostivire a lui Dumnezeu, Care nu doar iartă păcatul, ci tămăduiește pe cel bolnav, reazăndu-l în starea de fiu. Iisus iartă, nu judecă (p. 143-150). În duminica „Sfintei Cruci” subliniază nevoia țințirii „spre pomul vieții, purtând steagul biruinței”, accentul punându-se, de această dată, pe Taina Crucii ca lumină a vieții creștine și pe taina Învierii ascunsă în Crucea ca iubire jertfelnică. Taina Crucii își arată slava ei în lumina Învierii, fapt pentru care Biserica cinstește în mod deosebit lumina spirituală a Sfintei Cruci (p. 151-159). În duminica a patra subliniază importanța înobilării sufletului cu virtuți în urcușul duhovnicesc spre îndumnezeire, iar ca model de această dată este prezentat unul dintre marii părinți ai Bisericii, Sfântul Cuvios Ioan Scărarul, cel care ne-a lăsat un prețios ghid duhovnicesc în celebra sa lucrare „Scara” îndrumar pentru urcușul duhovnicesc (p. 160-164). Duminica Sfintei Maria Egipteanca ne aduce modelul de pocăință adevărată și statornicie în urcușul duhovnicesc pentru toți care vor să se ridice din moartea păcatului. Postul și rugăciunea spiritualizează umanul, izvorând lacrimi de pocăință sinceră și alungând slava deșartă de la toți care își recunosc neputința și starea de păcătoșenie (p. 165-171). Ultima treaptă din acest urcuș duhovnicesc este descrisă în cuvântul din duminica Floriilor, care scoate în evidență „dimensiunea diferită a postului, care, din ascetic și pedagogic, devine euharistic și mai ales mistagogic, ca așteptare a lui Hristos – Mirele Bisericii și ca participare duhovnicească la Sfintele Sale Pătimiri, pentru a deveni apoi părtași și la bucuria Învierii Sale” (p. 172). În ultimul subcapitol, autorul subliniază rolul pelerinajului de Florii, arătând că rostul Bisericii este să ne pregătească pentru Înviere și pentru intrarea în Ierusalimul ceresc. Pelerinajul trebuie văzut ca „procesiune a comuniunii și comunității ecleziale”, „simbol al prieteniei cu Hristos”, „semnul libertății de a căuta sfințenia, omenia, pacea și bucuria”. Pelerinajul este definit și ca „o procesiune de mărturisire a credinței, o întărire în frățietate a parohiilor, un semn al libertății și dorinței de a căuta sfințenia” (p. 181).

Ultimul capitol, al V-lea, intitulat „De la învierea lui Lazăr la Învierea lui Hristos”, arată puternica credință în nevoia păstrării roadelor postului, chiar atunci când acesta încetează. Preafericitul Părinte Patriarh însoțește și de această dată pe cititor, în fiecare zi din săptămâna Patimilor, arătând semnificația denilor și importanța înmulțirii rugăciunii și a postului, mai ales în perioada de dinaintea Marelui Praznic al Învierii Domnului (p. 183-237). În ultimul subcapitol, subliniază importanța Sfântului și Marelui Post, adevărat laborator duhovnicesc, pentru primirea bucuriei Învierii, comoră ce trebuie păzită în tot timpul anului.

În concluzii, autorul trasează liniile directe pe care trebuie să le aibă în vedere cititorul, arătându-i efectele și caracteristicile postului adevărat, atât pentru viața de aici, cât mai ales pentru cea la care suntem chemați prin Învierea lui Hristos.

Cartea este scrisă într-un limbaj accesibil, atrăgător, captivant și, în același timp, convingător, fiind plină de argumente scripturistice și patristice, care te poartă pe aripile istoriei Bisericii din primele zile ale creștinismului, prin marile dispute teologice, până la dezinteresul actual față de hrana spirituală necesară supraviețuirii într-o societate secularizată.

Cunoscând aspirațiile fiilor Bisericii noastre spre marea bucurie a Învierii Domnului, pentru a pătrunde deplin și a pregusta din roadele postului, considerăm mai mult decât binevenită cartea Părintelui Patriarh Daniel, care poate fi un ghid spiritual pentru clerici și un suport moral pentru credincioșii care vor să pătrundă tainele credinței și ale vieții în Hristos, precum și mijloacele puse la dispoziție de Biserică pentru sfințire sau - cum spunea marele teolog român Nichifor Crainic - „pentru împlinirea umanului”.

Ieromonah Veniamin GOREANU
M-reă Antim, București

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE, DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 34

“PUTEREA SFINȚITOARE”

RÂNDUIALA LITURGHIEI SF. IOAN GURĂ DE AUR ȘI SF. VASILE CEL MARE

Slujba Sfintei Liturghii se împarte în trei părți:

- Proscomidia,
- Liturghia celor chemați (a catehumenilor) și
- Liturghia credincioșilor (Liturghia euharistică).

Proscomidia

Denumirea vine de la grecescul προσκομιζω - a oferi, a pune înainte. Fiind prima parte a Sfintei Liturghii, cuprinde rânduiala pregătirii și binecuvântării materiei pentru Sf. Jertfă (pâinea și vinul).

La mănăstirile și bisericile, unde se oficiază ciclul complet al celor șapte Laude, Proscomidia se săvârșește de regulă în timpul Ceasurilor I, al III-lea și al VI-lea. Ea se săvârșește numai în altar, la locul numit proscomidiar. La săvârșirea ei de către preot nu participă nici cântărețul și nici credincioșii, ci numai diaconul, dacă este.

Înainte de a începe lucrarea Proscomidiei, preotul se pregătește sufletește, după ce merge la proscomidiar, își așază la îndemână cele necesare și apoi zice: „Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește!” și troparul „Răscumpăratu-ne-ai pe noi...”. Dând binecuvântarea (Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor) pentru începerea Proscomidiei.

Pentru Proscomidie sunt folosite cinci prescuri.

Din una se va scoate Agnețul (din care se vor împărtași credincioșii). Sf. Agneț îl întruhidează pe Hristos, Mielul lui Dumnezeu, Care Și-a dat viața pentru mântuirea noastră, iar amestecul de vin și apă turnate de preot în sf. potir simbolizează sângele și apa care au curs din coasta Mântuitorului cea împunsă de ostaș cu sulița.

Din a doua prescură se scoate o părticică în formă de triunghi (miridă) pentru Născătoarea de Dumnezeu. Scoaterea miridei pentru Maica Domnului și așezarea ei pe disc în dreapta Sfântului Agneț simbolizează șederea Sfintei Fecioare în slava cerească, după adormirea ei cu trupul și trecerea la ceruri.

Luând apoi prescura a treia, preotul scoate miridele pentru cele nouă cete ale sfinților, rostind la fiecare miridă rugăciunile respective și le așază în rânduri a câte trei, de sus în jos, în partea stângă a Agnețului. Cele nouă miride, care se scot apoi și se așază în stînga Sfântului Agneț în rânduri a câte trei de sus în jos, reprezintă pe cele nouă cete sau grupe ale sfinților ce alcătuiesc ierarhia cerească: proorocii, în frunte cu Sf. Ioan Botezătorul, care a pregătit calea Domnului, apostolii în frunte cu Sfinții Petru și Pavel și alte categorii de sfinți, ca unii care au fost slugi alese ale lui Dumnezeu: marii ierarhi ai Bisericii, marii dascăli și învățători ai lumii (teologi), mucenicii și mucenițele care s-au jertfit pentru dreapta credință, cuvioșii și purtătorii de Dumnezeu părinți pustnici și călugări care au strălucit prin asceză, înfrânare și sfințenia viețuirii, sfinții doctori fără de arginți, care au tămăduit pe săraci fără să le ia plată ș.a.m.d.

Din prescura a patra scoate miride pentru episcopul locului, conducătorii țării și ctitorii bisericii, așezându-le sub Agneț și rostind formulele respective la fiecare.

Tot din prescura a patra va proscomidi, în continuare, pentru toți credincioșii vii înscrși pe pomelnicele aduse de către aceștia, rostind rugăciunea „Pentru pomenirea și iertarea păcatelor...”.

Din a cincia prescură scoate fărâmituri pe care le presoară în partea dreaptă, apoi pomenește pe morții de pe pomelnice, începând cu ctitorii bisericii și arhiereul care l-a

hirotonit, dacă a decedat.

Astfel, așezarea părțicelilor de pâine puse de-a dreapta și de-a stînga Sfântului Agneț întruhidează Biserica biruitoare din ceruri, iar fărâmiturile de sub Agneț, care s-au scos pentru credincioșii vii și morți, întruhidează Biserica luptătoare, care luptă pentru dobândirea mântuirii. Așadar, întreaga Biserică o vedem adunată în jurul lui Hristos, căci „mai presus de toate L-a dat pe El cap al Bisericii ca una ce este trupul Lui” (Ef. I, 22-23). Pomenirile la Proscomidie se fac numai până la Heruvic; pomelnicele aduse mai târziu se pomenesc numai în timpul Axionului, fără a se mai scoate părțicele, întrucât Sfințele Daruri atunci se află pe Sf. Masă. Miridele aflate pe sf. disc în jurul Sfântului Agneț nu se transformă în trupul Mântuitorului, deci nu au puterea jertfei mântuitoare și de aceea nu se dau credincioșilor spre împărțire.

Terminând acestea, preotul binecuvântează tămăia din cădelniță, tămăiază steluța, apoi o pune pe sf. disc. La fel procedează cu acoperământul discosului și al potirului acoperă cu ele discosul și potirul, rostind rugăciunile respective.

Steluța pe care preotul o așază pe sf. disc peste Sf. Agneț și miride ne aduce aminte de steaua care a călăuzit pașii magilor spre ieslea din Betleem, proscomidiarul simbolizează peștera și ieslea nașterii. Acoperămintele cu care preotul acoperă apoi discul și potirul întruhidează scutecele cu care a fost înfășat la naștere Mântuitorul, iar Aerul (acoperământul cel mare), cu care se acoperă atât discul cât și potirul, simbolizează cerul pe care s-a arătat steaua de la naștere, precum și giulgiurile în care a fost înfășurat trupul Mântuitorului înainte de înmormântare.

Liturghia catehumenilor

Această parte a Sfintei Liturghii începe cu binecuvântarea treimică și se sfârșește cu ectenia: Câți sunteți chemați, ieșiți. Se numește așa, deoarece în vechime aveau voie s-o asculte catehumenii, adică cei care se pregăteau pentru intrarea în creștinism prin botez, precum și iudeii și păgânii, Biserica având grijă și de mântuirea lor.

Liturghia începe cu binecuvântarea pe care o face preotul în numele Sfintei Treimi cu Sf. Evanghelie pe Antimis, după care urmează ectenia mare, care cuprinde multe rugăciuni de cerere pentru ierarhi, conducători, buna stare a poporului, îmbelșugarea roadelor pământului și altele, încheindu-se cu ecfonisul: „Că Ție se cuvine toată slava...”. Se cântă Antifonul I (Ps. 102), se rostește ectenia mică, apoi Antifonul II cu imnul „Unule-Născut”, care a fost alcătuit de împăratul Iustinian, în anul 535. Urmează Antifonul al III-lea, la care de obicei se cântă Fericitirile, aducându-ne aminte de predica Mântuitorului de pe munte (Matei V, 3—12). În aceste Fericitiri sunt zugrăvite cele 9 virtuți evanghelice.

Ieșirea cu Sf. Evanghelie sau „vohodul mic” simbolizează ieșirea Mântuitorului la propovăduirea Evangheliei.

Cântarea „Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos” este semnul revărsării de bucurie cu care sufletele dornice de mântuire L-au primit pe Mântuitorul când a început predicarea Evangheliei. Odată cu intrarea preotului în altar, îl însoțesc și Sfinții îngeri, care roagă pe Dumnezeu, Care „întru sfinți Se odihnește” și cu glas întreit-sfânt este laudat de Serafimi și Heruvimi, de aceea acum se cântă imnul îngeresc „Sfinte Dumnezeule” sau Trisaghionul. Cuvintele „Sfinte Dumnezeule” ne arată pe Dumnezeu-Tatăl, din Care Fiul Se naște și Sfântul Duh purcede. „Sfinte tare” ne înfățișează pe Hristos, Care este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu (I Cor. I, 24), căci El a zdrobit capul șarpelui și a surpat puterea morții. „Sfinte fără de moarte” se îndreaptă către Duhul Sfânt, Care dă viață (Ioan 6, 63), iar cuvintele „miluiește-ne pe noi” ne încredințază unitatea Sfintei Treimi, căci, deși „trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, totuși Aceștia trei Una sunt” (I Ioan 5, 7).

Tămăierea în timpul citirii Apostolului arată că, prin vestirea Evangheliei la toată zidirea, darul Duhului Sfânt a umplut inimile oamenilor de bună mireasmă duhovnicească făcând cele plăcute lui Dumnezeu.

Citirea Evangheliei de către preot reprezintă chiar pe Mântuitorul predicând Evanghelia.

Ectenia pentru catehumeni ne arată cum credincioșii erau îndemnați să se roage pentru cei chemați, „ca Domnul să-i miluiește pe dânșii”. Și cum catehumenii nu puteau fi primiți în sânul Bisericii fără să cunoască temelia adevărurilor de credință, Biserica se roagă mai departe: „Să-i învețe pe dânșii cuvântul adevărului și să le descopere Evanghelia dreptății”, iar după aceea „să-i unească cu sfânta Sa sobornicească și apostolească Biserică”, în acest timp se

desface Sf. Antimis, care închipuie pregătirea mormântului în care a fost pus trupul Domnului. Deci, rugându-se pentru unirea lor cu Sfânta Biserică, preotul sfârșește, zicând: „Ca și aceștia împreună cu noi să slăvească preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”, făcând cu buretele semnul Sfintei Cruci în cele patru laturi ale Sf. Antimis.

La cuvintele „Câți sunteți chemați, ieșiți”, odinioară catehumenii părăseau biserica, rămânând numai credincioșii, adică cei botezați.

Liturghia credincioșilor

Se numește așa pentru că la săvârșirea ei nu luau parte decât cei botezați, adică membrii deplin ai Bisericii, care se puteau împărtași cu Sfânta Euharistie. Ea începe cu cuvintele „Câți suntem credincioși, iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm”.

În Biserica veche, după plecarea celor chemați, ușile se închideau, fiind păzite de diaconi și ipodiamoni. Fiind mai solemnă, această parte a Sfintei Liturghii se ascultă în picioare sau chiar în genunchi. După ecfonisul ecteniei de începere se cântă Imnul Heruvimic („Cari pe Heruvimi închipuim...”), care vrea să spună că noi simbolizăm Heruvimii și aducem cântare întreită Sfintei Treimi, Cea de viață dătătoare. Pentru aceasta să lepădăm toată grija cea lumească, întrucât vom privi „pe împăratul tuturor, pe Cel în chip nevăzut înconjurat de cetele îngerești” Căruia îi cântăm „Aliluia” (adică: laudați pe Domnul), în acest timp preotul în altar se roagă lui Dumnezeu să-i curețe sufletul și inima de cugetele viclene și să-l îndestuleze cu puterea Sfântului Duh, ca astfel fără prihană să stea înaintea Sfintei Mese și să jertfească Preacuratul Trup și Sânge al Domnului.

Ieșirea cu Cinstitele Daruri sau Vohodul mare simbolizează partea finală a lucrării mântuitoare a lui Iisus, și anume: drumul străbătut de El din Betania la Ierusalim, unde avea să primească răstignirea.

Pâinea și vinul puse pe altar, deși nesfințite, simbolizează împăratul slavei, Care vine pentru aducerea jertfei.

Așezarea Cinstitelor Daruri pe Sf. Masă întruhidează punerea în mormânt a Domnului, căci Sf. Masă simbolizează Sf. Mormânt, acoperământul de pe sf. disc înseamnă mahrama cu care a fost înfășurat capul lui Hristos în mormânt, iar acoperământul sfântului potir reprezintă giulgiul în care a fost învelit trupul Mântuitorului. Aerul întruhidează lespeda de pe ușa mormântului, iar tămăia aromatele cu care a fost uns trupul Domnului (I Ioan 3, 11; 4, 7).

După așezarea Cinstitelor Daruri pe Sf. Masă, urmează ectenia care începe cu cuvintele: „Să plinim rugăciunile noastre Domnului” și se încheie cu ecfonisul „Cu îndurările...”. Urmează îndemnul: „Să ne iubim unii pe alții (I Ioan 3, 11; 4, 7), ca într-un gând să mărturisim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh...”, în acest timp, când slujesc mai mulți preoți, se îmbrățișează cu sărutarea păcii, amintind de sărutarea păcii sau a împăcării și a dragostei, pe care și-o dădeau odinioară toți credincioșii din biserică. Apoi preotul zice „Ușile, ușile...” și se rostește Crezul. Cuvintele „Ușile, ușile...” amintesc de bisericile din vechime, la care ușile erau păzite să nu intre vreun necredincios, după cum și să nu iasă nimeni din biserică. În timpul rostirii Crezului, preotul leagă Sf. Aer deasupra Cinstitelor Daruri, simbolizând umbrirea lor cu puterea și harul Sfântului Duh ori cutremurul care s-a produs când a înviat Hristos; de aceea și clătina se face până la cuvintele: „Și a înviat a treia zi...”. Înlăturarea acoperământului înseamnă ridicarea pietrei de pe ușa mormântului la Înviere.

(va urma)

Paștile ortodox este luat în considerare, în premieră, în stabilirea calendarului Parlamentului European

Paștile ortodox a fost luat în considerare, în premieră, în stabilirea calendarului Parlamentului European pentru anul 2009, ca urmare a demersurilor social-democraților români, susținute de grupurile socialist, popular și liberal din Parlamentul European.

Potrivit unui amendament în acest sens, votat miercuri, 21 mai, în plenul legislativului UE, reunit la Strasbourg, a doua zi de Paștile ortodox va fi zi liberă la PE. Astfel, sesiunea plenară din aprilie 2009 va începe marți 21 aprilie, și se va încheia vineri 24 aprilie.

Dincolo de sărbătorirea de Paști, pentru prima dată, în fundamentarea deciziei s-a ținut cont la nivel european de drepturile minorităților. Ortodoxii, deși majoritari în țările lor, sunt o minoritate, ca proporție, în UE. Uniunea Europeană capătă astfel un caracter laic veritabil prin tratarea egală a tuturor minorităților de către instituțiile europene, separate de Biserică, se precizează în comunicat.

Info-Prim Neo

Mănăstirea Esfigmenu este din nou asediată!

ale Muntelui Athos decide să lase fiecare mănăstire liberă să pomenească sau nu patriarhul ecumenic potrivit propriei conștiințe. La puțin timp după aceea, stareții mănăstirilor Sfântul Pavel și Xenofont, Andrei și Evdochim, favorabilii acestei hotărâri, sunt înlocuiți la intervenția Fanarului, și expulzați din Muntele Athos.

Câteva sute de polițiști au înconjurat mănăstirea Esfigmenu, care de mai mulți ani se află în stare de asediu.

Conflictul dintre mănăstire, care se află pe teritoriul republicii autonome de pe muntele Athos din nordul Greciei și Patriarhul de la Constantinopol, jurisdicția căruia este recunoscută de muntele Athos, a început în 1965. Drept motiv pentru conflict a servit întâlnirea dintre Patriarhul Atenagoras cu Papa de la Roma Paul, pe care călugării au interpretat-o ca o îndepărtare de ortodoxie.

Cu timpul Esfigmenu s-a transformat într-un bastion al "stiliștilor", credincioșii care s-au separat de Biserica Elenă, după ce aceasta a trecut la calendarul pe stil nou. Stiliștii din Grecia, la fel și cei din Esfigmenu consideră Biserica de la Constantinopol lipsită de har.

Începând cu anii 70 pe zidurile mănăstirii este instalat un steag negru cu deviza "Ortodoxie sau moarte!". Esfigmenu a întrerupt comuniunea euharistică cu Fanarul și refuză să pomenească Patriarhul sub jurisdicția căruia se afla muntele Athos.

În 1971 o reuniune extraordinară a reprezentanților celor 20 de mănăstiri (mari)

Obștea călugărilor se opune radical încercărilor autorităților bisericești de a supune mănăstirea. În 2003 autoritățile grecești la dispoziția patriarhiei au trimis un regiment de poliție care a încercat să evacueze călugării. Asaltul mănăstirii a durat câteva săptămâni deoarece autoritățile nu se hotărâu să aplice forța.

În 2005 cu susținerea autorităților eclesiastice a fost creată o obște "alternativă" a mănăstirii Esfigmenu, loială Constantinopolului, iar Fanarul a recunoscut dreptul juridic al acesteia asupra mănăstirii.

Acum câteva zile, procuratura din Salonic a cerut încă odată poliției să "curățe" mănăstirea de "ziloți" afirmând că aplicarea forței va fi inevitabilă în cele din urmă "pentru restabilirea legalității".

Călugării de la Esfigmenu afirmă că MAI din Grecia a dat ordinul de evacuare al obștei, peste 600 de ofițeri de poliție fiind mobilizați în acest scop. MAI a răspuns că "guvernul va face tot posibilul ca obștea "nesupusă" să fie evacuată fără aplicarea violenței". Patriarhul de la Constantinopol a numit călugării "schismatici" și a refuzat orice conciliere pașnică cu aceștia.

Stimați cititori, puteți vizita varianta electronică a publicației noastre pe adresa:

www.geocities.com/cortodox

ne puteți transmite mesajele și prin poșta electronică la următoarea adresă:

fuste_i_nicolae@yahoo.com

Parlamentarii canadieni nu au renunțat la cruce de dragul imigranților

Guvernul și deputații parlamentului canadian au refuzat să înlăture crucifixul din spatele președintelui Adunării Naționale, transmite Radio-Canada. "Nu putem trunchia propria istorie", a afirmat în acest sens premierul Jean Charest.

Propunerea de a înlătura crucifixul a venit din partea comisiei pentru integrarea imigranților, condusă de către filosoful Charles Taylor și sociologul Gerard Bouchard.

Comisia a fost creată ca rezultat apariției tot mai dese a conflictelor dintre populația băștină creștină și minoritățile religioase, reprezentate de imigranții din Asia și Orientul Apropiat. Refuzul guvernului Jean Charest de a înlătura crucifixul din "Sala albastră" al parlamentului local a fost susținut unanim de către deputați.

Cu toate acestea, guvernul din Quebec a căzut de acord cu alte recomandări ale comisiei Taylor-Bouchard. Jean Charest a promis un ajutor autorităților locale în problemele legate de socializarea străinilor. În același timp, guvernul a declarat că va lua măsuri pentru "francezarea" imigranților înaintea sosirii lor în Quebec.

Novopress.info

Teroare anticreștină în Indonezia

În Indonezia a avut loc un atac asupra satului creștin Horal din partea unei localități vecine Solema, locuită în majoritatea de musulmani. Musulmanii au incendiat 120 de case, trei biserici și școala din localitate. Patru creștini au fost uciși, 56 au fost grav răniți. Au fost distruse 15 hectare de grâu, 20 bărci de pescuit și două motociclete.

La trei persoane din cele patru decedate le-a fost retezat gâtul. Velgelmina Pattiasina (47 de ani) a fost torturată prima, iar fiica acesteia în vârstă de 6 ani a fost spintecată cu un cuțit chiar sub ochii mamei. Eduard Unvar (84 de ani) a fost ars după ce i se tăia gâtul. Cea de a patra victimă, Josef Laumahin a avut aceeași soartă.

În sat locuiesc 175 de familii, ceea ce înseamnă 2300 de persoane.

Doctor Patrick Sukhedo, directorul Fundației internaționale "Varnava", comentează în acest fel tragedia: "Satul

Horale este așezat într-o zonă îndepărtată a provinciei Molukku pe insula Seram. În ultimele cinci luni au mai avut loc incidente în această localitate. În perioada 1999-2000 provincia Molukku a avut de suferit în urma unor represiuni anticreștine în masă, iar ultimele întâmplări reprezintă un semnal îngrijorător că teroarea s-ar putea repeta."

În timp ce în Germania se înalță moschei, în Italia acestea sunt demolate

În orașul așezat în apropierea Dunării Ingolstadt a fost deschisă o nouă moschee care va fi cea mai mare din întreaga Bavarie. Lăcașul are o sală de rugăciuni cu capacitatea de peste 800 de persoane și doua minarete cu înălțimea de 27,5 metri.

Liderul comunității islamice turce din Ingolstadt, care este compusă din peste 6 mii de persoane, Idris Uukzekel a declarat jurnaliștilor că în viitor pe o suprafață de 5 mii de metri pătrați se planifică construcția unui centru cultural islamic, săli de studii pentru copii, sala de sport și un restaurant "Sultani".

"De reînnoirea în Turcia nu poate fi nici vorbă! În viitorul apropiat acest centru cultural-religios va deveni patria noastră", a declarat liderul musulmanilor turci din acest oraș.

În același timp, partidul Liga Nordului și-a început activitatea în noul guvern italian prin demolarea unei moschei din Verona -buldozerele au demolat această clădire în care se afla un lăcaș de rugăciuni ai comunității islamice locale.

"Nu am avut niciodată sentimentul de siguranță cât a existat această moschee, a declarat Elisander Antonelli, președintele consiliului orașenesc din Verona. În acest loc va fi construit un parc și parcare, care va purta numele Orianei Fallaci".

Fallaci, care a decedat în 2006, a devenit

cunoscută prin viziunile sale antiislamice. După tragedia de la 11 septembrie aceasta a scris o carte cu titlul "Ura și Mândria", în care erau ironizate unele versete din Coran. Deasemenea ea a mai publicat și "Forța rațiunii" în care avertiza că Europa se va transforma într-o "Provincie islamică, într-o colonie islamică", și "credința în existența unui islam bun și unul rău este absolut irațională".

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2008

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa redacției:
"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.geocities.com/cortodox>

REDACTIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia "Prag"
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 1100
Comanda: 1192